

بسم الله الرحمن الرحيم

(Hizb-ut Tahrir Emiri Şeyh Âlim Ata İbn Halil Ebu Raşta Tarafından Facebook Sayfası
Takipçilerinin Sorularına Verilen Cevaplar Silsilesi)

Soru-Cevap

İman Azalıp Artar mı?

El-Vâsık Binasrallah'a

Soru:

Esselamu Aleykum ve Rahmetullahi ve Berekatuh.

Sizden “İman azalıp artar mı” şeklindeki soruma cevap vermenizi rica ediyorum?

Buna bağlı olarak başka bir soru daha eklemek istiyorum: “İman, müminden mümine farklılık gösterir mi?”

Cevap:

Ve Aleykumselam ve Rahmetullahi ve Berekatuh.

1- İman, vakiya mutabık delile binaen kesin tasdiktir. Kesin tasdik, şek ve şüpheye yer bırakmayacak şekilde kesin kanaattir. İmanın lügat manası da aynıdır. Yani kesin tasdiktir. Vakiya mutabık, hissedilen vakıanın tasdik edildiği ve onunla çelişmediği anlamına gelmektedir. Hatta kesin tasdik ve vakiya mutabık olması için, sıhhatiyle birlikte delilin kesin olması gerekir. İster delil: Allah Subhanehu'nun yaratıcı olduğuna delil getirmek için hissedilen mahlukatın araştırılması, insanın değil Allah Subhanehu'nun kalamı olduğuna delil getirmek için inzal edilmiş olan Allah'ın kalamının -Kur'an'ı Kerim'in- incelenmesi, sonra Allah'ın kalamını getiren (Muhammed'in), Allah'ın Rasulü olduğuna dair delil getirmek gibi **akli** olsun, yani hissedilen vakıanın akli olarak araştırılması sonucunda olsun isterse delil: gaybi olanlara, meleklerle, daha önce inen kitaplara, daha önceki peygamberlere, ahiret gününe, kadere, hayrına ve şerrine iman etmek gibi **nakli** olsun, yani Allah Subhanehu'nun kerim Kitabı'ndan veya Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in mütevatir hadislerinden kesin nakil yoluyla olsun fark etmez. Nitekim Subhanehu şöyle buyurmuştur: **عَلَى رَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي أَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا** **“Ey iman edenler! Allah’a, Peygamberine, Peygamberine indirdiği Kitab’a ve daha önce indirdiği kitaba iman (da sebat) ediniz. Kim Allah’ı, meleklerini, kitaplarını, peygamberlerini ve kıyamet gününü inkâr ederse tam manasıyla sapıtmıştır.”** [Nisa-136] Yine Abdullah İbn-u Ömer'in babam Ömer İbn-u Hattab'ın bana şöyle rivayette bulunmuştur dediği Müslim'in hadisinde Salavatullahi ve Selamuhu Aleyh şöyle buyurmuştur: **بَيْنَمَا نَحْنُ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ذَاتَ يَوْمٍ، إِذْ طَلَعَ عَلَيْنَا رَجُلٌ شَدِيدُ بَيَاضِ الثِّيَابِ، شَدِيدُ سَوَادِ الشَّعْرِ... وَقَالَ: يَا مُحَمَّدُ... فَأَخْبَرَنِي عَنِ الْإِيمَانِ، قَالَ: «أَنْ تُؤْمِنَ بِاللَّهِ، وَمَلَائِكَتِهِ، وَكُتُبِهِ، وَرُسُلِهِ، وَالْيَوْمِ الْآخِرِ، وَتُؤْمِنَ بِالْقَدَرِ خَيْرِهِ وَشَرِّهِ»... ثُمَّ قَالَ لِي: «يَا عُمَرُ أَتَدْرِي مَنْ السَّائِلُ؟» قُلْتُ: اللَّهُ «فَأَنَّهُ جِبْرِيلُ أَتَاكُمْ يُعَلِّمُكُمْ دِينَكُمْ** **“Bir gün Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in huzurunda bulduğumuz sırada, elbisesi beyaz mı beyaz, saçları siyah mı siyah, yoldan gelmiş bir hali olmayan ve içimizden kimsenin tanımadığı bir adam çıkageldi. Peygamber'in yanına sokuldu, önüne oturdu, dizlerini Peygamber'in dizlerine dayadı, ellerini (kendi) dizlerinin üstüne koydu ve bana imandan haber ver dedi: (Allah'ın Rasulü) şöyle dedi: “Allah’a, meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine, ahiret gününe inanmandır. Yine**

kadere, hayrına ve şerrine iman etmendir.” Sonra bana şöyle dedi: **“Ey Ömer, soru soran kişi kimdi, biliyor musun?”** Ben de Allah ve Rasulü daha iyi bilir dedim. (Allah’ın Rasulü) şöyle dedi: **“O Cebrail’di, size dininizi öğretmeye geldi.”**”

2- Bu iman, bu anlamıyla küfrün karşılığı olan imandır. Dolayısıyla mümin olmayan kesin kafirdir ve yarım mümin ve yarım kafir olmaz.

Subhanehu birbirine zıt olan iman ve küfürle ilgili şöyle buyurmaktadır: **إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَا بَعُوضَةً فَمَا فَوْقَهَا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَيَعْلَمُونَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا فَيَقُولُونَ مَاذَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا** **“Şüphesiz Allah (hakkı açıklamak için) sivrisinek ve onun da ötesinde bir varlığı misal getirmekten çekinmez. İman etmişlere gelince, onlar böyle misallerin Rablerinden gelen hak ve gerçek olduğunu bilirler. Kâfir olanlara gelince: Allah böyle misal vermekle ne murat eder? derler.”** [Bakara-26] Ve Subhanehu şöyle buyurmuştur: **إِنَّ الَّذِينَ اشْتَرُوا الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ لَنْ يَضُرُّوا** **“Şurası muhakkak ki, imanı verip inkârı alanlar, Allah’a hiçbir zarar veremezler. Onlar için elim bir azap vardır.”** [Âl-i İmran-177] Ve Celle ve Âlâ şöyle buyurmuştur: **وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ** **“Fakat onlar ihtilafa düştüler de içlerinden kimi iman etti, kimi de inkâr etti.”** [Bakara-253] birbirine zıt olan iman ve küfürle ilgili başka birçok ayetler de vardır.

3- (Vakiaya mutabık delile dayalı kesin tasdik) şeklinde açıkladığımız anlamıyla iman, artmaz ve eksilmez. Çünkü kesin tasdiktir ve kesin tam olmalıdır. Dolayısıyla iman, %90 oranındaydı, sonra %95 veya %100’e artmıştır şeklinde olmayacağı gibi yine iman %100’dü sonra %95 veya %90’a düşmüştür şeklinde de olmaz. Çünkü bu azalma, kesin olmadığı, yani şek ve şüphenin olduğu anlamına gelmektedir. O zaman iman olmaz, aksine küfür olur.

4- Hatta net bir şekilde şöyle söyleyebiliriz:

Artma ve eksilme, lügatte müşterek lafızlardan (birbirinden farklı manalar taşıyan bir lafız) olup belirli (oranda) artma ve belirli (oranda) azalma, yani genişlik ve boyut anlamında geldiği gibi kuvvet ve zayıflık anlamında da gelmektedir. Karine, manalarından hangisinin kastedildiğini belirleyen şeydir, dolayısıyla artış ve azalış imanla ilişkilendirilirse, o zaman delalet kuvvet ve zayıflık bakımından olur. Çünkü kesin tasdikin belirli (oranda) artması ve belirli (oranda) azalması doğru değildir. O zaman şu ayetler ne şekilde anlaşılmalıdır:

“Bir kısım insanlar, الَّذِينَ قَالَ لَهُمُ النَّاسُ إِنَّ النَّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَكُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزَادَهُمْ إِيمَانًا وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ **müminlere: "Düşmanlarınız olan insanlar, size karşı asker topladılar; aman sakının onlardan!" dediklerinde bu, onların imanlarını bir kat daha arttırdı ve "Allah bize yeter. O ne güzel vekildir!" dediler.”** [Âl-i İmran-173]

“Müminler ancak, إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ **Allah anıldığı zaman yürekleri titreyen, kendilerine Allah’ın ayetleri okunduğunda imanlarını artıran ve yalnız Rablerine dayanıp güvenen kimselerdir.”** [Enfal-2]

“Müminler وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُوا هَذَا مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَصَدَقَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا إِيمَانًا وَتَسْلِيمًا **ise, düşman birliklerini gördüklerinde: İşte Allah ve Rasulü’nün bize vadettiği! Allah ve Rasulü doğru söylemiştir, dediler. Bu (orduların gelişi), onların ancak imanlarını ve Allah’a bağlılıklarını arttırdı.”** [Ahzab-22]

Yani Allah Subhanehu’nun yukarıdaki ayetlerde açıklamış olduğu sebeplerden dolayı müminlerin imanı kuvvetlenmiş ve güçlenmiştir. Yani iman, itaat, şerî hükümlere bağlanma, Allah korkusu ve Allah yolunda cihad ile ilgili hususlarda artar ve azalır... Çünkü (vakiaya mutabık delile dayalı kesin tasdik) şeklinde açıkladığımız anlamıyla imanın, belirli manada artması ve azalması doğru değildir. Aksi takdirde kesin olmaz, şek ve şüpheye dönüşür ve bu da küfür olur.

Şunu belirtmekte fayda var; karinelerden arınmış bir şekilde gelen (imanın) delili yukarıda belirtildiği şekildedir. Şayet bu anlamdan farklı olarak gelmişse, o zaman karine onu açıklar. Örneğin:

وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ “Allah sizin imanınızı asla zayi edecek değildir.” [Bakara-143] Yani namazlarınızı demektir. Çünkü Müslümanlar kibleye yöneldikten sonra ayet inmiştir: وَمَا جَعَلْنَا الْقِبْلَةَ الَّتِي كُنْتَ عَلَيْهَا إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يَتَّبِعَ الرَّسُولَ مِمَّنْ يَنْقَلِبُ عَلَى عَقْبَيْهِ وَإِنْ كَانَتْ لَكَبِيرَةً إِلَّا عَلَى الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِيعَ إِيمَانَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرَّءُوفٌ رَحِيمٌ “Senin (arzulayıp da şu anda) yönelmediğin kibleyi (Kâbe’yi) biz ancak Peygamber’e uyanı, ökçeleri üzerinde geri dönenlerden ayırt etmemiz için kible yaptık. Bu, Allah’ın hidayet verdiği kimselerden başkasına elbette ağır gelir. Allah sizin imanınızı asla zayi edecek değildir. Zira Allah insanlara karşı şefkatli ve merhametlidir.” [Bakara-143] Yani Müslümanlar, daha önce ilk kibleye yönelerek kılmış oldukları namazın makbul olduğundan ve ecirlerini alacaklarından mutmain olsunlar demektir. Örneğin, Nesâi’nin Ebu Hureyra’dan şöyle dediğini tahric ettiği Allah’ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem’in hadisi gibi: Zira Allah’ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle buyurmuştur: الْإِيمَانُ بِضْعٌ وَسَبْعُونَ شُعْبَةً، أَفْضَلُهَا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَوْضَعُهَا إِمَاطَةُ الْأَذَى عَنِ الطَّرِيقِ “İmanın yetmiş küsur şubesi vardır. Bunların en üstünü İlah ilâh Allah’tan başka ilah yoktur” sözüdür. En alt derecesi ise yoldaki eziyet veren şeyleri kaldırmaktır.”

Bilindiği üzere eziyet veren şeyleri kaldırmamak insanı kafir yapmaz. Bu nedenle burada iman, Allah’a itaat anlamında gelmiştir.

Subhanehu’dan, kalplerimizin imanla mutmain olmasını, sözlerimizin ve fiillerimizin İslam’ın hükümlerine bağlı olmasını ve Allah Subhanehu’nun bizi kendilerine lütuflarda bulunduğu peygamberler, sıddıklar, şehidler ve salih kişilerle beraber – ki onlar ne güzel arkadaşlıklar-haşretmesini temenni ediyoruz.

Kardeşiniz

Ata İbn Halil Ebu Raşta

H. 18 Şaban 1434

M. 27 Haziran 2013

Cevaba, emirin aşağıdaki web sitesinden bağlanabilirsiniz:

<http://archive.hizb-ut-tahrir.info/arabic/index.php/HTAmeer/QAsingle/3374/>